

Домашнє тепло

Віталій Гречка

Коли я йшов холодним сніжним містом
То уявляв від кави аромат,
Як напій запашний під щось із тіста
Я б залюбки ковтав в якійсь із хат.

Побачив я здаля маленький вогник,
На вулиці кав'ярня тій була,
Прискоривши ходу влетів знадвору
В обійми, мов домашнього, тепла.

Чарівно господиня посміхнулась
І радісно забулькав кавомат,
Душа під горлом гудзик розстебнула
І став таким далеким снігопад...

Я в спогади поринув непомітно,
В часи без горя у моїй землі,
Коли ми всі раділи взимку снігу,
Без сумніву в домашньому теплі.

І вистигла з напоєм філіжанка,
Рукам своє залишивши тепло,
А за вікном сідало сонце грудня,
У невідоме "завтра" воно йшло...